

Na początku

Kapłaństwo

Relacja człowieka z Bogiem została zerwana, gdy grzech wkroczył między ludzi. Walka ze skutkami upadku trwa od tamtego czasu, jako że wszyscy odziedziczyliśmy niedoskonałość, która przyszła wraz z grzechem. Rezultatem tego upadku jest bieda, ubóstwo i nieludzkie zachowanie jednego człowieka względem drugiego, które nękają cały świat. Bóg jednak zaprojektował sposób, za pomocą którego sam grzech jak i jego tragiczne skutki zostaną usunięte, pozostawiając po sobie jedynie zysk wynikający z pamięci o nim i doświadczenia.

Boska sprawiedliwość wymagała zapłaty odpowiedniej ceny za uwolnienie rodzaju ludzkiego od kary śmierci. W swojej mądrości Bóg wiedział, że po zmartwychwstaniu ludzkość będzie dalej potrzebować pomocy i kierownictwa, by móc podźwignąć się ze skutków grzechu. Kapłaństwo Jezusa i Kościoła będzie w stanie sprostać temu zadaniu. Bez ich wsparcia, droga do doskonałości byłaby niemożliwa do przebycia.

„Kapłaństwo Aarona” to tytuł artykułu przedstawiającego ustanowienie, kwalifikacje i funkcje kapłaństwa Izraela. Są w nim również zebrane istotne dla Nowego Stworzenia duchowe lekcje.

W rozważaniach „Ofiary Przybytku: Ofiara za grzech” zostało opisanych sześć kategorii ofiar za grzech oraz ich duchowe znaczenie. Jasno przedstawione są odniesienia do Wieku Ewangelii i Wieku Tysiąclecia. Potrzeba

ofiar za grzech ukazuje prawość Bożego charakteru. „Studium Porównawcze: Księga Kapłańska 8, 9 i 16” to spojrzenie na ofiarę Chrystusa i Kościoła z trzech perspektyw. Rozdział 8 Księgi Kapłańskiej wskazuje na efekt bezpośredni względem Jezusa i Kościoła. Dalej, 9 rozdział Księgi Kapłańskiej wskazuje na oddziaływanie ofiar Wieku Ewangelii na świat w Wieku Tysiąclecia. Rozdział 16 skupia się z kolei na tym, jak ofiary za grzech zaspokajają Bożą sprawiedliwość. „Obrazy Pozafiguralnego Kapłaństwa” to tytuł artykułu, w którym autor przygląda się kapłaństwu Melchizedekowemu i jego pozafiguralnemu znaczeniu. Rozważa również relację pomiędzy arcykapłanem Jozue i Zorobabelem po powrocie Izraela z niewoli. Ich połączone obowiązki – kapłana i władcy są odpowiednim obrazem podwójnej roli Jezusa i Kościoła w Królestwie.

„Przygotowanie Współczującego Kapłaństwa” omawia rozwój każdego z członków pozafiguralnego kapłaństwa. Rozróżnione są tam pojęcia współczucia i empatii; uwydatnione są także korzyści płynące z cierpienia. Mimo że niniejsze wydanie naszego czasopisma może mieć charakter dość techniczny, to jednak płyną z niego widoczne i praktyczne lekcje dla rozwoju serca każdego z przygotowujących się członków pozafiguralnego Kapłaństwa. Bóg przewidział wiele uroczych szczegółów, które mają na nas pozytywnie wpływać. Mamy nadzieję, że każdy z czytelników odniesie duchowe korzyści z przedstawionych rozważań.

Redakcja